

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carles Riba a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/carles-riba> >

Carles Riba

Carles Riba

Jordi Malé (consultor de la UOC)

«Més d'una vegada», havia afirmat Goethe a Eckermann, «no se m'ha volgut veure com sóc, i s'ha apartat els ulls de tot allò que podria mostrar-me en la meua veritable llum.» I,

en una altra ocasió, sentenciava: «Les meves obres mai no podran esdevenir populars.»

No és gens improbable que Carles Riba hagués sentit com a pròpies aquestes paraules -ell que, certament, no era Goethe, però que, no menys certament, no hauria fet res per evitar d'assemblar-s'hi. Considerat, ja des de la seva joventut, com un autor obscur, hermètic, cerebral i intel·lectualista -adjectius d'inequívoc deix despectiu-, aquest prejudici ha determinat la recepció de gairebé tota la seva obra i ha fet que sovint, com deia Goethe, no se l'arribés a veure «en la seva veritable llum», a més de condemnar-lo a una ineluctable manca de popularitat. Més d'un cop Riba va plànyer-se'n. Una de les conseqüències d'això, a l'hora de jutjar la seva activitat literària, ha estat la tendència a considerar-la com un bloc homogeni en què totes les obres són encasellables -i liquidables- sota unes mateixes etiquetes. I, tanmateix, Riba és un dels autors catalans que ha seguit una evolució més rica i canviant al llarg de tota la seva vida.

Primera etapa: fins al 1922 Nascut el 1893, va formar-se, com tota la seva generació, llegint el *Glosari* d'[Eugeni d'Ors](#). L'adjectiu noucentista li és, doncs, perfectament aplicable. Sempre que, però, en distingim dos aspectes.

D'una banda, Riba passà per un període plenament noucentista, en el sentit d'una intensa influència orsiana, durant la segona dècada de segle. L'ascendent de [Xènius](#) es palesà, per exemple, en els seus articles de crítica (*Escolis i altres articles*, 1921, i en els primers d'*Els marges*, 1927), en què Riba maldava per construir-se un pensament literari propi manllevant conceptes i termes a diferents teòrics i crítics romàntics, simbolistes, etc., però, sobretot, a l'ideari del Pantarca. Dissortadament, no va saber sostreure's a la influència del manierisme i l'èmfasi retòric característics de l'estil orsià, la qual cosa va restar, a aquests primers articles, part de la seva eficàcia crítica.

En canvi, en les seves incursions en el món de la prosa narrativa, per exemple a *Les aventures d'en Perot Marrasquí* (obra per a infants escrita els anys deu i publicada el 1924), va aconseguir un llenguatge més eficaç, que, sense deixar de ser literari, arribava a assolir un to planer i quotidià. No així als relats de *L'ingenu amor* (igualmente escrits els anys deu i publicats el 1924), contes no específicament per a infants, sobre temes com l'amor, el sacrifici, etc., en els quals el propòsit volgutament literari el tornava a decantar un xic cap a l'artificiositat noucentista. En tot cas, va ser en les traduccions d'obres en prosa realitzades aquells anys (de contes d'E.A. Poe i dels germans Grimm, d'algunes *Vides paral·leles* de Plutarq i d'*Els deu mil* de Xenofont, de *L'inspector* de Gògol, etc.) on més s'insinuen les possibilitats del que havia de ser posteriorment la prosa ribiana (per exemple, la dels contes *Sis Joans*, del 1928).

També la poesia ribiana dels anys deu, la del *Primer llibre d'Estances* (1919), pot ser qualificada de noucentista en un cert sentit orsià, ja que la seva rigorosa construcció formal i la constant presència

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carles Riba a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/carles-riba> >

de fonts cultes (Homer, poetes medievals catalans i italians, simbolistes francesos, etc.) revelen en aquesta obra la voluntat de realitzar-hi un exercici de cultura. Però ens errariem considerant-la només això: en aquests primers poemes es posa de manifest, sobretot, una voluntat introspectiva, d'anàlisi de la vida moral profunda, que singularitzava Riba en relació amb el predominant realisme dels poetes catalans llavors coetanis (amb l'excepció de J.M. López-Picó).

L'altre aspecte en què l'adjectiu noucentista és aplicable a Riba sobrepassa la influència estricta d'Ors, per a abraçar també el pensament de Prat de la Riba i de Pompeu Fabra. Es tracta de la seva convicció ferma i sincera en el que significava l'obra col·lectiva que fou el noucentisme, obra de construcció i de redreçament del país, en la qual ell va contribuir, com a intel·lectual i home de lletres que era, per mitjà de les seves realitzacions en l'àmbit de la cultura. Perquè si Riba va traduir, si va fer manuals, si es va dedicar a la tasca docent, més enllà de qualsevol necessitat material, és perquè va creure de debò en el que era el seu «deure» envers aquella vasta obra, dirigida a educar una gent i un públic que just llavors es desvetllava, tant políticament com lingüísticament i culturalment -i el concepte de «deure», Riba sempre l'emprà pensant en la figura de Sòcrates-. Aquesta convicció, aquest seu «esperit noucentista», no el va abandonar al llarg de tota la seva vida.

L'estada a Alemanya El trànsit entre la primera etapa literària i vital de Riba i la següent, el marquen l'any 1922 i la seva estada a Alemanya per a estudiar sota el mestratge del filòleg Karl Vossler. Aquest període d'un any passat en terres germàniques determinà la nova direcció que havia d'emprendre tota la seva obra. En primer lloc, quant a la seva poesia. El punt d'inflexió, en aquesta faceta, ja s'havia iniciat l'any 1919, quan, acabat el *Primer llibre d'Estances*, Riba havia entrat en una època de crisi poètica -que no deixava de tenir també alguna cosa d'existencial (com es reflecteix en la seva correspondència de l'any 1920, durant un viatge per Itàlia). [Gabriel Ferrater](#) va assenyalar, com a causes d'aquella crisi, la «manca de tradició» on poder agafar-se poèticament i el fet d'haver exhaurit l'estil en què havia basat el seu primer recull d'*Estances*, amb el reiterat recurs a les al·legories i les prosopopeies medievalitzants. Cal, encara, afegir-hi la mala recepció que va tenir entre el públic català el seu primer llibre de poemes, que fins i tot el va dur a plantejar-se de deixar d'escriure. Fou [Josep Carner](#) -com reconeixerà Riba anys després- qui, en aquests moments difícils, el va convèncer que es mantingués fidel a la seva línia d'escriptura i que prosseguís la seva personal evolució, al marge de les opinions contràries.

Els efectes d'aquesta crisi es palesen en la lentitud amb què va escriure les poesies que constituïran la primera part del *Segon llibre d'Estances*: només 20 poemes entre el 1920 i el 1928. Els vuit primers (sobretot els núms. 6, 7 i 8, datats a Alemanya entre el 1922 i el 1923) reflecteixen clarament el seu estat de crisi, mentre que molts dels següents, sobre motius poètics com els records i els somnis, incideixen en el tema -tan goethià- de la reconstrucció de la pròpia identitat.

L'activitat que, en aquests primers anys vint, omplirà el temps deixat per la creació poètica serà la traducció, tant d'obres d'autors moderns (Gottfried Keller i Hölderlin) com d'autors antics grecs (Xenofont i Plutarc). Respecte a aquests últims, cal tenir present que, a mitjan 1922 i des d'Alemanya, Riba va iniciar la seva col·laboració amb la Fundació Bernat Metge, creada llavors per Francesc Cambó. Això li va permetre de donar lliure curs a la seva vocació d'humanista -en el sentit tècnic d'estudiós i traductor de clàssics grecs i llatins-, de la qual ja havia donat mostres en la seva traducció de joventut de les *Bucòliques* de Virgili (1911), i que havia atès un primer cim culminant en la seva versió de l'*Odissea* d'Homer del 1919, juntament amb les d'*Antígona* i *Electra* de Sòfocles (1920). El 1925, a més, Cambó li creà una càtedra de grec dins la Fundació que li ofería la possibilitat de dedicar-se de ple a l'ensenyament del grec.

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carles Riba a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/carles-riba> >

Aquesta vocació humanística de Riba no s'ha d'entendre, però, en un sentit exclusivament filològic, perquè el seu interès pels clàssics no fou mai científic i erudit, sinó d'una intensa implicació personal, profundament humana. Si Riba traduí i ensenyà els autors grecs fou, sobretot, perquè creia en la pervivència de l'eficàcia educadora de les seves obres -i això ens remet, novament, al seu esperit noucentista, i ens permet de bandejar el fals tòpic d'un Riba esclavitzat per Cambó a traduir Plutarc. D'altra banda, en ell dominava i s'imposava, per damunt del filòleg i del professor, el poeta i l'escriptor, la qual cosa feia que considerés els textos clàssics no com a obres per escrutar i analitzar, ans com un punt de partença per a la seva personal tasca creativa. D'aquí ve la constant presència de temes grecs en les seves obres, i també la importància que tingué per a ell el viatge per Grècia fet el 1927, en què pogué entrar en contacte directe amb molts dels paisatges dels autors que més apreciava.

Finalment, el seu sojorn alemany del 1922 també tindrà conseqüències en el camp de la crítica literària, ja que li permeté d'aprofundir en el mètode estilístic de Karl Vossler (que ja coneixia per alguna traducció), mètode que aplicarà a l'estudi de la poesia de [Jacint Verdaguer](#), de la crítica d'art de Francesc Pujols i de la prosa de [Josep Pla](#) (articles recollits a *Els marges*).

La influència de Valéry El contacte amb les idees de Vossler li permetrà, a més, de començar a resoldre un altre aspecte de la seva crisi d'inici dels anys vint: de la seva concepció de la poesia. Les acusacions d'obscuritat havien dut Riba a dubtar de la seva pròpia teoria poètica (exposada i explorada esparsament en diversos articles de crítica). La superació completa de tals vacil·lacions, però, vindrà gràcies a una altra figura, Paul Valéry, a qui Riba coneixerà el 1924. Amb Valéry com a referència, el concepte d'«obscuritat» perdia la seva connotació negativa i esdevenia una qualitat inherent al nou tipus de poesia: la postsimbolista. No havia de trigar a encetar-se el debat sobre l'anomenada poesia pura, de resultes de la conferència feta per Henri Bremond a l'Institut de França el 24 d'octubre de 1925.

Val a dir, però, que, en parlar de la descoberta de Valéry per Riba, cal distingir entre la influència exercida sobre la seva teoria literària, que fou intensa, i la que rebé la seva poesia, molt menor i de la qual Riba maldà sempre per distanciar-se. En el primer d'aquests dos àmbits, el de la poètica, la incidència de Valéry fou decisiva a l'hora de proporcionar a Riba conceptes i idees amb què poder explicar-se el fenomen literari, ensems que els mecanismes de la pròpia poesia: la distinció entre llenguatge literari i llenguatge pràctic, les possibilitats expressives de la paraula, l'especial percepció del món en l'estat poètic, etc. Unes idees i uns conceptes que Riba combinà amb d'altres de Mallarmé (poeta al qual retornà aquells anys) i amb part de la doctrina idealista de Vossler, fins a bastir una teoria poètica pròpia i original, que formularà en alguns articles del recull *Per comprendre* (1937) i en d'altres de posteriors.

En l'àmbit de la poesia, la presència de Valéry en els poemes ribians es detecta en la segona part del *Segon llibre d'Estances* (composta entre el 1929 i el 1930, any en què aparegué el llibre) i en els sonets de *Tres suites* (escrits entre el 1930 i el 1935, i publicats el 1937). Motius com el del nu femení, la cambra closa, el mirall, Narcís, etc. sovintegen en aquests poemes (com en altres poemes europeus coetanis, des de Jorge Guillén fins a Rilke).

Però si Riba compartí aquests motius poètics amb Valéry, fou sempre conscient -com ell mateix expressava en una carta a Montoliu de l'any 1951- que no coincidien «en res del que és fonamental: temes, actitud davant la vida i la mort, qualitat de l'experiència que s'expressa poèticament, artificis exteriors, etc.». Valéry atorgava a la poesia el valor d'un pur «exercici formal» («une valeur de pur exercice»); per a Riba, en canvi, la poesia tenia un profund valor personal, alhora que aspirava a

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carles Riba a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/carles-riba> >

tenir una validesa universal -tal com volia Goethe. En un parlament de l'any 1929 (durant una lectura de poemes seus), aprofitava l'ocasió per a marcar clarament les distàncies amb el poeta francès:

«Ha dit Valéry: "A l'extrem de tot pensament hi ha un sospir." He compost versos de molts anys abans de conèixer aquestes paraules, i diria més aviat, en una direcció contrària, que he cercat de fixar el pensament que pot plegar-se sobre un sospir, quan no de prendre el sospir dins les malles tremoloses d'un pensament.»

Ras i curt: mentre que Valéry parteix, en la creació poètica, de pensaments (d'estructures racionals, de conceptes mentals), a l'origen dels poemes de Riba el que hi ha són «sospirs», és a dir, experiències afectives que el poeta, tot defugint l'espontània efusió sentimental, ha maldat per cloure dins una estructura racional (dins de pensaments) a fi de donar-los concretesa i transcendir el seu caràcter anecdòtic. El caire humà -càlidament humà- dels poemes ribians és contrastat, així, amb la -moltes vegades, bé que no sempre- més freda poesia de Valéry. És cert que Riba, en un moment d'aquests anys, tingué la temptació, molt valeryana, de tancar-se en una «cambra d'ivori», d'aïllar la seva poesia de l'exterior i dels homes i cloure-la sobre si mateixa, tot fent-la pura: així semblen reflectir-ho la primera secció i part de la segona de *Tres suites*. Però ja en aquesta última el poeta s'adonà que l'impuls vital era en ell irrefrenable i que li calia evadir-se d'aquella clausura i retornar a la vida, com un «impacient Ulisses» -una altra figura simbòlica que no l'abandonà mai.

La guerra i l'exili Trobant-se en plena activitat durant l'inici de la dècada dels trenta -a més de la crítica, la creació poètica i la traducció d'Èsquil, com a professor universitari i de la càtedra de la Fundació Bernat Metge, i com a membre de l'Institut d'Estudis Catalans-, aquesta activitat no s'estroncà en esclatar la guerra civil: d'un banda, entre el 1936 i el 1939 compongué les dues primeres seccions de l'obra poètica *Del joc i del foc* (que, completada amb una altra, aparegué el 1946); d'altra banda, el 1937 participà en la creació de la Institució de les Lletres Catalanes i assistí al congrés del [PEN Club](#) a París, i el 1938, en ple bombardeig, llegí la seva tesi doctoral sobre la *Nausica* de [Maragall](#) -que li servia per a redescobrir la poesia maragalliana i, alhora, ocupar-se novament de Goethe. Durant aquest any, a més, mostrà el seu compromís, com a intel·lectual, amb la causa republicana amb articles com «Literatura i grups salvadors», «Posicions i tasca», «Als escriptors del món», etc.

Riba i la seva família (casat amb la poetessa [Clementina Arderiu](#), tenia tres fills) van ser dels darrers a partir cap a [l'exili](#) a França, juntament amb Josep Pous i Pagès, a final de gener del 1939. S'instal·laren a Bierville, vila que donarà nom a la més coneguda de les seves obres poètiques: les [Elegies de Bierville](#) (escrites entre el 1939 i el 1942, i publicades en primera edició el 1943 i en segona, ja completa, el 1949), poemes en què se'ns relata l'aventura metafísica d'un home que retorna a la pròpia ànima «com a una pàtria antiga». Amb les *Elegies*, i a causa de la traumàtica experiència de l'exili («Hi vaig entrar com a la mort», deia en el prefaci), s'introduïa en la poesia de Riba una dimensió religiosa que fins llavors no tenia, i que penetrarà tot el seu pensament (inclosa la seva concepció de la literatura); una dimensió que serà també present en les obres poètiques posteriors (*Salvatge cor*, 1952, i *Esbós de tres oratoris*, 1957).

Les últimes dècades Durant la postguerra, Riba continuà treballant, no solament com a escriptor -a més de les obres poètiques, publicà un aplec d'escrits de crítica, *...Més els poemes* (1957), i, gràcies a l'ajut de mecenes, féu una nova versió de l'*Odissea* (1948) i traduí Sòfocles i Eurípides-, sinó també com a figura pública, assistint, per exemple, com a representant de la cultura catalana als congressos de poesia de Segòvia, Salamanca i Santiago de Compostel·la (1952, 1953 i 1954), de contacte entre intel·lectuals catalans i castellans. Optant sempre pel rigor en el treball i construint una

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carles Riba a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/carles-riba> >

obra certament difícil per la seva riquesa i complexitat, Riba exercí el seu mestratge durant els durs anys quaranta i cinquanta. Una obra així no podia, no pot ser, popular; però, poc o molt, no podia ni pot deixar de tenir alguna cosa d'exemplar. Si més no, perquè hi retrobem un home compromès per complet amb la seva creació -un home amb el qual, és clar, es podrà estar més o menys d'acord. En això, Riba no va fer més que seguir el seu admirat Goethe.

Copyright text © 1999 Eduoc/ECSA

Tast de textos

Text

WEB: **Pàgina de Magisteri Teatre-Mag Poesia**

Poemes dels llibres d'*Estances*, *Tres suites*, *Del joc i del foc*, *Elegies de Bierville* i *Salvatge cor*.
Versions catalanes de textos de Rilke, Hölderlin i Kavafis.
<http://www.mallorcaweb.com/Mag-Teatre/riba/riba.html>

WEB: **Traductor de Kavafis**

Nou poemes de Kavafis en les versions de Riba.
<http://www.lletres.net/pla/kavafis-ED.html>

WEB: **L'Odissea**

Fragment d'aquesta obra clàssica traduïda per Carles Riba.
<http://ca.wikipedia.org/wiki/L'Odissea>

WEB: **Selecció de Poesia Catalana**

Divuit poemes (quatre amb versió anglesa) de *La paraula a lloure*, el primer i segon llibres d'*Estances*, les *Elegies de Bierville*, *Salvatge cor*, i *Del joc i del foc*.
<http://www.uoc.edu/lletra/especials/folch/riba.htm>

WEB: **Carles Riba musicat**

Dos poemes musicats, per Lluís Llach i Ovidi Montllor/Toti Soler.
<http://www.trovadores.net/cerca.php?CT=Carles+Riba&x=38&y=11&TIP=0&ID=0>

WEB: **Gedichte von Carles Riba**

Tres poemes en català i traduïts a l'alemany.
<http://www.jbeilharz.de/katalan/frameset.htm>

WEB: **Sis Joans**

El reconegut llibre de literatura infantil de Carles Riba.
<http://www.xtec.es/~malons22/personal/riba.htm>

WEB: **“La Poesia?”**

Un poema de l'autor al web *Viu la poesia*.

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carles Riba a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/carles-riba> >

http://viulapoesia.com/pagina_2.php?itinerari=13&tipus=1&subtipus=2&idpoema=248

WEB: Riba a EPdLP

Nota biogràfica en castellà amb dos poemes a El Poder de la Palabra.

<http://www.epdlp.com/escritor.php?id=2203>

TXT: Elegia segona

Elegia segona

http://lletra.uoc.edu/anterior/obres/elegiesriba/html_especials/elegiasegonaaltres.html

els lectors llegeixen

WEB: Els estudiants i professors de català de la universitat de Birmingham llegeixen 'Elegia I', de Carles Riba (en anglès)

<http://soundcloud.com/lletra/elegies-de-bierville-fragment>

Biobibliografia

Biografia

WEB: A la Hiperenciclopèdia

http://www.enciclopedia.cat/fitxa_v2.jsp?NDCHEC=0055271

WEB: A la Viquipèdia

Biografia, obra i enllaços sobre l'autor al web de l'enciclopèdia lliure.

http://ca.wikipedia.org/wiki/Carles_Riba_i_Bracons

WEB: Membre de l'IEC

Carles Riba, membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans.

<http://apmembres2.iec.cat/detall.aspx?pkMembrePLE=225>

VIDEO: "Carles Riba: el far solitari"

Documental sobre la vida i obra de l'escriptor al programa *El meu avi* de Televisió de Catalunya.

http://www.edu3.cat/Edu3tv/Fitxa?p_id=658

VIDEO: "Carles Riba, passió i lucidesa"

Documental de 46 minuts de la col·lecció "Viure i escriure. Els grans noms de la literatura catalana" a Edu3.cat amb producció de la Fundació Videoteca dels Països Catalans.

http://www.edu3.cat/Edu3tv/Fitxa?p_id=26801

Bibliografia

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carles Riba a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/carles-riba> >

WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=a&searcharg=Riba+Carles+1893&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search*cat/a?SEARCH=Riba+Carles+1893&sortdropdown=-&searchscope=23

WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

<http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C|SRiba+Carles+1893|Orightresult|U1?lang=cat&suite=pearl>

WEB: Per comprar-ne llibres

<http://www.llibres.cat/ca/detall-autor/riba-i-bracons-carles>

WEB: Articles de l'autor (Traces)

<http://traces.uab.cat/search?f=author&p=Riba%20Carles%20&sc=1&ln=ca>

WEB: Articles sobre l'autor (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Riba%2C+Carles&f=keyword&action_search=Cerca&c=Trace+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

Comentaris sobre l'autor

Crítica

WEB: Sobre les *Elegies de Bierville*

Pàgina de lletrA sobre aquesta obra de l'autor.
<http://lletra.uoc.edu/ca/obra/elegies-de-bierville-1943/>

WEB: Un dels "Dotze mestres"

Pàgina de lletrA sobre aquesta obra de Maurici Serrahima.
<http://lletra.uoc.edu/ca/obra/dotze-mestres-1972/>

WEB: Pàgina de l'AELC

Biografia, i publicacions.
<http://www.escriptors.com/autors/ribac/index.html>

Diversos

WEB: Aula Carles Riba

Espai de debat sobre les literatures clàssica i catalana.
<http://www.ub.es/acr/>

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Carles Riba a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/carles-riba> >

WEB: Viatges a Itaca

Aproximacions catalanes a la Grècia moderna. Fa esment de la relació de Carles Riba amb la cultura i la literatura gregues. Per Wolf Lustig.

<http://www.uni-mainz.de/~lustig/texte/Catgrec.htm>

WEB: Carles Riba en vídeo

Informació del vídeo *Carles Riba, passió i lucidesa*. Formulari per a l'adquisició.

<http://www.ictisp.com/~ge382930/Riba.html>

WEB: "Auca de Carles Riba"

Auca escrita per Joan Vilamala al web La paret de les auques.

<http://www.auques.cat/textos.php?auca=riba>

WEB: Premi Carles Riba de poesia

Enllaç amb la pàgina del premi de poesia que porta el nom de l'escriptor, convocat cada any per Edicions Proa amb el patrocini de la Fundació Enciclopèdia Catalana.

<http://www.grec.com/fundacio/pcr.htm>

Comentaris

WEB: "Rilke i l'orfisme a les Elegies de Bierville"

Article d'Isidor Marí (UOC) a la revista digital JOCS (2000).

<http://www.uoc.edu/jocs/3/articles/orfeu/>

WEB: "Gabriel Ferrater parla de Carles Riba"

A Magisteri Teatre-Mag Poesia.

<http://www.mallorcaweb.com/Mag-Teatre/riba/ferrater.html>

propostes didàctiques

text

WEB: Activitats per treballar "La Poesia?"

Un poema amb propostes al web *Viu la poesia*.

http://www.viulapoesia.com/pagina_6.php?tipus=1&subtipus=2&itinerari=13&idpoema=248